

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010240
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3619010240.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. mája 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

Bc. C. G.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom L. XXX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/91/2019 zo dňa 22.11.2021 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 280 ods. 2 Tr. por. sa trestná vec obžalovaného Bc. C. G. pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že dňa 02.06.2014 v presne nezistenom čase v D. na Okresnom dopravnom inšpektoráte vykonal bez súhlasu a vedomia majiteľky, poškodenej E. R., prepis 2 ks motorových vozidiel, a to zn. Nissan Patrol, EČ: D VIN: C a zn. Citroen Jumper, EČ: D VIN:H na nového vlastníka a držiteľa, pričom k prepisu použil falošné splnomocnenie, ktoré poškodená E. R. nepodpísala, na základe čoho bol povolený prepis predmetných vozidiel, čím svojím podvodným konaním spôsobil poškodenej E. R. škodu v celkovej výške 8.600,- €, ktorý obžaloba Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 391/14/3305-159 zo dňa 30.10.2019 právne kvalifikovala ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., postupuje Okresnému riaditeľstvu PZ v Partizánskom na prejednanie ako priestupku, pretože nejde o trestný čin a žalovaný skutok by mal byť posúdený ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. I) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Bc. C. G. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože dňa 02.06.2014 v presne nezistenom čase v D. na Okresnom dopravnom inšpektoráte vykonal cez poverenú osobu C. H. bez súhlasu a vedomia majiteľky, poškodenej E. R., prepis 2 ks motorových vozidiel a to zn. Nissan Patrol, EČ: PE-XXXAG, VIN: C a zn. Citroen Jumper, EČ: PE-XXXAJ, VIN:H na nového vlastníka a držiteľa, pričom k prepisu použil splnomocnenie a žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie/prihlásenie motorového vozidla, ktoré poškodená E. R. nepodpísala, na základe čoho bol povolený prepis predmetných vozidiel, čím svojím podvodným konaním spôsobil poškodenej E. R. škodu v celkovej výške 8.600,- €.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 2 roky, výkon ktorého mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a) a 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená Ing. E. R. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení.

V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že nebola preukázaná jeho vina a úkony, ktoré sa mu kladú za vinu, spáchali iné osoby. Svoje výpovede nemenil počas celého trestného konania a od začiatku tvrdil, že prišiel za svedkom C. H., ktorý zabezpečil celý prepis bez toho, aby mu dal nejaké splnomocnenie overené notárskym úradom C.. N. A.. Výpoveď svedka C. H. je v rozpore s výpoveďou poškodenej Ing. E. R. a svedkyne Q. G.. Napokon poukázal na právnu otázku, a to, kto bol skutočným vlastníkom vozidiel. Poukázal najmä na to, že nedáva žiaden logický význam to, aby v tom období poškodená kupovala motorové vozidlá za 1,1 milióna Sk, keď tieto vozidlá ani reálne nevyužívala, ale využíval ich až do ich zadržania on. Toto potvrdzuje čestné vyhlásenie poškodenej, na ktorom poškodená potvrdila svoj podpis a ktoré ustanovuje, že majiteľom motorových vozidiel je on. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby ho podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Odvolanie písomne odôvodnil aj sám obžalovaný. Dodal, že s poškodenou žili zhruba 17 rokov. Poukázal na to, že svedok C. H. sám potvrdil, že písmo na listinnom dôkaze, ktorý predložil do konania (č.l. 551), je jeho, a išlo o súpis toho, čo potreboval k prepisu, pričom to pre neho robil za províziu. Prepisy robil bez prítomnosti starého a nového majiteľa, inak by ho predsa nepotreboval. Podľa jeho názoru svedok C. H. len chráni policajta, ktorý realizoval prepisy, pričom spolu vymysleli splnomocnenie, ktoré použili, aby nemal tento policajt „problém“. Toto splnomocnenie svedkovi C. H. nikdy neodovzdal. Tiež svedok C. H. tvrdil, že pri prepisoch bola jeho dcéra, čo ale táto poprela. Odmieťa preto tvrdenie súdu prvého stupňa, že na spáchanie trestného činu využil pomoc svedka C. H.. Poškodená klame a zavádza, pričom v minulosti sa mu dokonca vyhrážala, že z neho spraví bezdomovca, že ho oberie o všetok majetok.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.,
- obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil,
- obžalovaný sa pridrižoval prednesu svojho obhajcu a trval na tom, že je nevinný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali dovolanie podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na náležité objasnenie skutkového stavu veci, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Aj písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá všetkým zákonným požiadavkám (§ 168 ods. 1 Tr. por.).

Ani odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný vykonal bez súhlasu a vedomia majiteľky, poškodenej E. R., prepis 2 ks motorových vozidiel, a to zn. Nissan Patrol, EČ: D VIN: C a zn. Citroen Jumper, EČ: D VIN:H na nového vlastníka a držiteľa, pričom k prepisu použil falošné splnomocnenie, ktoré poškodená E. R. nepodpísala, na základe čoho bol povolený prepis predmetných vozidiel.

Úvahu súdu prvého stupňa, ktorý „si položil“ základnú otázku - kto by mal záujem na falšovaní podpisu poškodenej a na ktorú „si aj odpovedal“ - osoba, ktorá nemôže zabezpečiť účasť poškodenej na prepise vozidiel, považuje odvolací súd za správnu a logickú. Preto aj odvolací súd dospel k názoru, že výsledky vykonaného dokazovania nasvedčovali bez pochyb pre záver, že iná osoba ako obžalovaný (vrátane poškodenej) nemala iniciatívny záujem na prepise vozidiel. Za „pravdivú verziu“ preto aj odvolací súd považuje tú, že obžalovaný odovzdal svedkovi C. H. tlačivá s podpismi poškodenej a aj svojej dcéry, svedok ich (podobnosť písma) vypísal a použil pri prepise vozidiel, pričom to, že na tlačivách bol aj

podpis poškodenej, je dôsledkom konania osoby neznalej prepisov, čo nie je osoba svedka C. H., ale osoba obžalovaného.

Na druhej strane sa odvolací súd nestotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa v tom, že by obžalovaný vyššie preukázaným konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., medzi ktoré patrí aj to, že spôsobil (konkrétne väčšiu) škodu na cudzom majetku, resp. že by týmto svojím podvodným konaním spôsobil poškodenej E. R. škodu v celkovej výške 8.600,- €.

Tu je predovšetkým potrebné uviesť, že evidencia vozidiel na okresnom dopravnom inšpektoráte, vrátane zmien v tejto evidencii, používa pojmy „držiteľ vozidla“ a „vlastník vozidla“. K tomu je však súčasne potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutočnému vlastníctvu určitého vozidla tento zápis nemá konštitutívny charakter, obdobne ako je tomu napr. pri zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. Evidencia vozidiel je len informačný systém Policajného zboru podľa osobitného predpisu, ktorý sa vedie na účely získavania informácií o vlastníkoch vozidiel, držiteľoch vozidiel, osobách, ktoré zastupujú vlastníkov vozidiel alebo držiteľov vozidiel, osobách oprávnených konať za vlastníka vozidla alebo za držiteľa vozidla, technických údajov vozidiel, vydaných dokladoch, tabuľkách s evidenčným číslom a poskytovaní údajov z tejto evidencie (§ 111 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutku, t.j. do 31.12.2015, ďalej len „zákon“).

Z predpisov upravujúcich prihlasovanie vozidiel do evidencie vozidiel (najmä §§ 111 až 122 zákona) pritom vyplýva, že vlastník vozidla a držiteľ vozidla nemusí byť tá istá osoba. Ak zmeny v evidencii vozidiel urobí „podvodným spôsobom“ osoba, ktorá nie je skutočným vlastníkom vozidla, neznamená to, že by takýmto zápisom, ako to urobil obžalovaný, došlo aj ku skutočnej (právnej) zmene vlastníka obidvoch vozidiel. Konaním obžalovaného, teda uvedením do omylu pracovníka okresného dopravného inšpektorátu pokiaľ ide o oprávnenie konať za skutočného vlastníka obidvoch vozidiel a taktiež poverenej osoby - svedka C. H. v prejednávanom prípade došlo len k evidenčnej zmene vlastníka a držiteľa vozidiel na príslušnom okresnom dopravnom inšpektoráte, pričom „skutočná“ vlastníčka vozidiel - poškodená B.. E. R. naďalej aj po tomto zápise zostala skutočnou (právnou) vlastníčkou obidvoch vozidiel (to samozrejme platí len za predpokladu, že by takýto právny vzťah k obidvom vozidlám bola schopná aj preukázať).

Vychádzajúc z princípu subsidiarity trestnej represie (ultima ratio), t.j. aby boli uplatňované prostriedky trestného práva zdržanlivo, teda vtedy, keď iné právne prostriedky zlyhávajú alebo nie sú efektívne, je odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené súčasne toho názoru, že poškodená sa mohla domáhať „nápravy“ v evidencii vozidiel tak, aby táto bola v súlade so skutočným (právnym) stavom, aj inými prostriedkami ako prostriedkami trestného práva. Tu má odvolací súd na mysli napr. prostriedky administratívneho práva.

Súčasne ale odvolací súd nemohol prehliadnuť skutočnosť, že konanie obžalovaného bolo protiprávne, keď boli vykonané zmeny v evidencii vozidiel bez zákonného podkladu, pričom by mohlo naplniť aj znaky priestupku ako nižšej formy protiprávneho konania, a to konkrétne priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona (v spojitosti s ustanoveniami §§ 111 až 122 zákona), na prejednanie ktorého je príslušné Okresné riaditeľstvo PZ v Partizánskom.

Odvolací súd záverom dodáva, že právny poriadok nevyžaduje, aby bolo zistené a konštatované, že obžalobný skutok je skutočne priestupkom (alebo služobným či disciplinárnym previnením), pretože postúpenie veci sa viaže iba na odôvodnený predpoklad, že môže byť príslušným orgánom takto posúdený.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.